

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.246/2021/32.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. évi március hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntette miatt terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 14.B.137/2019/94. számú, 2021. június 18. napján kihirdetett ítéletét – terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában felülbírálv –

Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezi, és vele szemben a társtettesként elkövetett embercsempészség büntette (Btk. 353.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés d.) e.) pont) miatt indult büntetőeljárást megszünteti.

Ezt meghaladóan a Fővárosi Törvényszék ítéletét terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre enyhíti.

terhelt1 I. r. vádlottal szemben a Gödöllői Járásbíróság 3.B.589/2017/107. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

Terhelt3 III. r. vádlott bűncselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

A közügyektől eltiltás büntetés kiszabását mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtásának esetére vonatkozik.

Terhelt2 II. r. vádlottat 5 (öt) – helyesen – év szabadságvesztésre ítéltnek tekinti.

terhelt1 I. r. vádlott lakcíme cím, Terhelt2 II. r. vádlott születési neve: Név17, születési ideje helyesen: 1964. augusztus 7., tényleges tartózkodási helye: Büntetés-végrehajtás Egészségügyi Központ, Berettyóújfalu, Terhelt3 III.r. vádlott tényleges tartózkodási helye: Cím35, kézbesítési címe: Cím36, személyazonosító igazolványának száma helyesen: Személyazonosító szám1.

A BRFK Felderítő Osztály Vizsgálati Osztály Vegyes Bűncselekmények Alosztály III. által 01000/2744-236/2015. bü számon lefoglalt, bűnjeljegyzék 5. sorszáma alatti Telenor mobiltelefon és 6. sorszáma alatti SIM kártya megsemmisítését rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában felmerült 192.673 (százkilencvenkétezer-hatszázhetvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 57.600,- (ötvenhétezer-hatszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

A kézbesítés útján közölt ítélet Terhelt5 V.r. vádlottra vonatkozó rendelkezésével szemben az ügyészség a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a Kúriához címezve a Fővárosi Ítéltáblánál jelenthet be fellebbezést.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 14.B.137/2019/94. számú, 2021. június 18. napján kihirdetett ítéletével terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe

ütköző és a (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntetében, mint társtettes, és ezért – mint többszörös visszaesőt – 8 év szabadságvesztésre, 240 napi tétel pénzbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 Ft-ban állapította meg és az így kiszabott 240.000,- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak átváltoztatásáról.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntetében, mint társtettes, és ezért 5 év szabadságvesztésre, 240 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 Ft-ban állapította meg és az így kiszabott 240.000,- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak átváltoztatásáról.

[3] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősülő embercsempészség büntetében, mint társtettes, és ezért 2 év szabadságvesztésre, 180 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 Ft-ban állapította meg és az így kiszabott 180.000,- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett átváltoztatásának módjáról.

[4] Terhelt5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) és e) pontja szerint minősülő embercsempészség büntetében, mint társtettes, és ezért 2 év szabadságvesztésre, 180 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1000 Ft-ban állapította meg és az így kiszabott 180.000,- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak átváltoztatásáról.

[5] Határozott továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen terhelt1 I. rendű vádlott és védője bizonyítottság történő hiányában történő felmentés érdekében és téves minősítés miatt, Terhelt2 II. rendű vádlott felmentésért és enyhítésért, a védője a tényállás téves megállapítása és bizonyítottság hiányában történő felmentés céljából, másodlagosan enyhítés érdekében, Terhelt3 III. rendű vádlott és védője a tényállás hibás megállapítása miatt, felmentés céljából, másodlagosan

enyhítés érdekében, Terhelt5 V. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[7] terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az embercsempészség jogi tárgya a határrendszert zavartalan működése, a határforgalom rendje és az illegális migráció megakadályozásához fűződő társadalmi érdek. A határforgalom rendje azt jelenti, hogy az államhatárt csak a jogszabályi rendelkezések betartásával lehet átlépni. Az embercsempészség védett jogi tárgya tehát az, hogy az államhatárt a jogszabályi rendelkezések betartásával lépják át, de a határforgalom rendjének fenntartásába beletartozik az illegális migráció megakadályozása is. A 2015. év kiemelkedően feltűnő migrációs hullámot hozott magával, mellyel összefüggésben 2015. szeptember 15. napjával a jogi és fizikai határzár felállításával új tényállás lett a határzár tiltott átlépése. Felmerül tehát a kérdés, hogy aki a bűncselekmény elkövetőjének nyújt szándékosan segítséget, az a határzár tiltott átlépésének a bűnsegédje, vagy az embercsempészség önálló tette. A védő a bűnsegédi elkövetés mellett foglalt állást abban az esetben, ha az elkövető pl. a határzár megtalálását segítő GPS koordináták megadásával segíti a határzár átlépését. Más a helyzet abban az esetben, ha az elkövető a segítségnyújtást az államhatár rendjének védelmét biztosító létesítmény, illetve eszközök megsemmisítésével vagy megrongálásával követi el, ez esetben a cselekmény a Btk. 353.§ (2) bekezdés c) pontja szerint lesz büntetendő. A bűncselekmény megvalósul akár ha Magyarország területéről történő illegális kilépéshez, akár ha az országba történő illegális belépéshez nyújt segítséget az elkövető. Az embercsempészség büntetett követi el az is, aki közreműködik a magyar államhatárt jogellenesen átlépő személyek magyar területen történő tovább szállításában. Tettesként valósítja meg a bűncselekményt az, aki a külföldről érkező illegális határátlépők szándékának és úti céljának ismeretében vett részt e személyek elszállításában, ellátásában azért, hogy végül helységi2ba illegálisan bevándorolhassanak. A pszichikai segítségnyújtás megnyilvánulhat tanácsadásban, útbaigazítással, tapasztalatok átadásával. A bünszervezetben történő elkövetés az elkövetés helyének kérdését is felveti, hiszen ha az embercsempészség szervezőjének, irányítójának személye megállapításra kerül, akkor az elkövetés helye az, ahonnan az elkövető szervezi és irányítja az embercsempészséget. Kérdés ugyanakkor az, hogy megvalósítja-e az embercsempészséget az a személy, aki emberbaráti szándékból vagy a hivatásos taxisként főként Magyarországon belül vesz fel az út szélén stoppoló olyan személyeket, akik jogellenesen lépték át az államhatárt és szeretnének tovább utazni. Kérdés, hogy eléri-e a társadalomra veszélyesség szintjét, aki migrációs válság idején hivatásos taxisként emberbaráti érdekből, haszon nélkül segít az illegális bevándorlóknak Magyarországról Nyugat-Európa felé utazni. Szükséges vizsgálni az elkövető tudattartalmát, tehát hogy tudott-e arról, hogy a szállított személyek jogellenesen fognak tovább utazni Nyugat-Európa felé. Az elkövető tudattartalmára pedig az elkövetés körülményeiből lehet következtetni, így a személyek ruházatából, ápoltságából, hogy mikor, hol vette fel őket az elkövető. Sokak szerint az illegális migráció és az embercsempészet a megszorító migrációs politika nem szándékolt melléktermékei. 2015. szeptember 15. napját megelőzően az embercsempészség alapesete három évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntethető és a szervezői minősítést nem lehetett megállapítani, csupán a bünszövetségben történő elkövetést.

[8] A gyakorlatban a problémát nem a törvényi tényállás megállapítása okozta, hanem az, hogy a bírói gyakorlat az embercsempészség bűncselekményének egységes elhatározással, rövid időn belül történő többszöri elkövetését folytatólagosan elkövetettként minősíti tekintet nélkül arra, hogy az embercsempészség bűncselekményénél hiányzik a folytatólagosság egyik fogalmi eleme, az ugyanazon sértett sérelmére történő elkövetés.

[9] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni, hogy az, hogy az embercsempészek háború elől menekülő, halálos veszélynek kitett embereknek segítenek, és csupán az, hogy az vagyoni haszonszerzés végett teszik, nem zárja ki a végszükség megállapítását.

[10] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül és tévesen állapította meg, a vádhatóság ugyanis nem bizonyította kétséget kizáróan a vádlottak bűnösségét.

[11] A törvényszék hiányosan is indokolta döntését. A vádlottak és különösen I. rendű vádlott nem állapodtak meg semmilyen embercsempészsben, így abban sem, hogy a jogszabályi rendelkezések megszegésével a hatóságokat megkerülve a határon érkező harmadik országbeli személyek Magyarországon történő tovább szállítását ellenérték fejében megszervezik. A sajtóhírekből látható rendőri jelenlét folyamatos volt, szó sem lehetett arról, hogy azt összehangoltan sikerüljön kikerülni. A rendőrök kísérték sok esetben a menekülteket az országon át, buszokkal fuvarozták őket, a gyaloglóknak közvetlen segítséget nyújtottak. Az elszállított személyekről nem tudható, hogy hová távoztak, ami azt jelenti, hogy maga a hatóság nyújtott segítséget távozásukhoz, ugyanis ha rendelkeztek úti okmányokkal, akkor az illegális határátlépés nem volt megállapítható, ha pedig nem, akkor nem lehetett megállapítani, hogy háború elől menekülő személyekről volt-e szó.

[12] A vádlottnak nem kellett volna olyan körülményekről tudni, amelyről a hatóság sem tudott. terhelt1 I. rendű vádlott terhére rótt cselekmények 2015. szeptember 15. napján hatályba lépett törvénymódosítás előtt történtek, így a visszaható hatály tilalma miatt nem minősülhet súlyosabban. Az csupán feltételezés, hogy terhelt1 I. rendű vádlott 2015. szeptember 17. napján telefonon ajánlkozott helység7 felé irányuló embercsempészs elkövetésére és 2015. szeptember 20. napján egy személlyel a jövőben embercsempészs büntetnének elkövetésére vállalkozott.

[13] A nyomozó hatóság a vádlottakat, a különösen I. és II. rendű vádlottat kijátszotta egymás ellen.

[14] terhelt1 I. rendű vádlott több alkalommal tett, többször módosított vallomásai nem értékelhetők vádlott-társait terhelőnek, a tényállás 5. pontjában írt cselekmény kapcsán pedig megtagadta a vallomástételt, és nem bizonyítható, hogy nem magáncélból, cipő vásárlásra céljából utaztak Terhelt2val helység10be.

[15] Nem hagyható figyelmen kívül, hogy egy másik bűncselekmény okán történt lehallgatási előzmény következtében került letartóztatásba és hosszú hónapokig nem hallgatták ki.

[16] Az ítélet indokolásával szemben az valóban köztudomású tény volt, hogy akik a háború előtt embertelen körülmények közül menekültek, a humanitárius szervezetek szerint segítségre szorultak, de azt, hogy illegálisan léptek be az országba, nem tudhatta a vádlott és nem is kellett tudnia. A hatóság ugyanakkor – annak ellenére, hogy ezt tudta – mégis Budapestre szállította a menekülteket.

[17] Az ukrán háború kitörését követően is tömegesen érkeztek menekültek a határra, akiknek igen sokan segítenek elérni az úticéljukhoz.

[18] A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem tudta megállapítani, hogy az I. rendű vádlottnak mi volt a célja, és csak feltételezte, hogy tisztában volt a személyek jogellenes határátlépésével.

[19] A rendbeliség tekintetében a bíróság a tényállásában a vádlottakra legkedvezőbb módon azt rögzítette, hogy egy esetben kívánták átlépni Magyarország elhagyását követően a határt, azonban azon tanúk vallomására hivatkozik a törvényszék, akiket nem lehetett meghallgatni, mert a hatóság hagyta őket elmenni.

[20] A bünszövetségben történő elkövetés I. rendű vádlott vonatkozásában nem állapítható meg, a szándékegység hiánya miatt a bünszövetség megállapítása fogalmilag kizárt.

[21] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I. rendű vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel, amennyiben pedig nem osztja a védelem álláspontját, akkor méltányos büntetést szabjon ki, figyelembe véve nemcsak az időmúlást, hanem azt is, hogy az eljárás alatt ápolta beteg édesanyját, aki az ítélethirdetéshez közeli időpontban hunyt el, ami a vádlottat nagyon megviselte, valamint a vádlott megromlott egészségi állapota a börtöntűrő képességére is hatással van. A kiszabott büntetés rendkívüli mértékben eltúlzott, az retorzióként értékelhető.

[22] A másodfokú nyilvános ülésen az I. rendű vádlott és a védő a fellebbezését fenntartotta.

[23] A védő perbeszédét az írásbelivel egyezően adta elő.

[24] Terhelt2 II. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, ugyanis a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, illetve indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget. Védenca születési idejének pontosítása is valóban szükséges.

[25] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállást fogadta el az ítéleti tényállás alapjául, de a [115] bekezdésben foglaltak szerint olyan körülményeket is a védenca terhére rőtt, amelyre vonatkozóan a vádirat nem tartalmazott megállapítást, így az irányító tevékenységet és azt, hogy a cselekmény anyagi fedezetének biztosítása a II. rendű vádlottól származott, sőt ezeket a körülményeket tévesen a védenca terhére értékelte.

[26] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta az I. rendű vádlottnak Terhelt2 vádlottat terhelő beismerő vallomását, de azt is rögzítette, hogy terhelt1 I. rendű vádlott a nyomozás során több alkalommal tett vallomást, érdemi védekezése pedig több alkalommal változott.

[27] Az előkészítő ülésről felvett jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri el a bűnösségét, így az I. rendű vádlott beismerő vallomása nem áll rendelkezésre, de a II. rendű vádlottat terhelő vallomása igen, amit viszont megfelelően helyén kell kezelni, hiszen a nyomozás során taktikai szempontból egy későbbi időpontban tette meg ezt a vallomását, melyet követően rövid időn belül szabadlábon védekezhetett.

[28] Ennek következtében a vádlottak közötti baráti viszony megromlott, így az I. rendű vádlottnak csak azt a vallomását lehet elfogadni, ami más bizonyítékkal összhangban áll.

[29] Arra vonatkozóan más bizonyíték nincs, hogy az ötlet a védencétől származott volna, illetve, hogy anyagi fedezetet biztosított volna hozzá. Azt, hogy az I. rendű vádlott telefonon tájékoztatta II. rendű vádlottat arról, hogy a III. és IV. rendű vádlottal szemben rendőri intézkedésre került sor, nem a konspiráció, hanem az ismerősi kapcsolat indokolta.

[30] Védenccé nem vitatta, hogy a gépjármű bérleti szerződésén szerepel az aláírása azon gépjármű vonatkozásában, amely többször megtette Budapest-helység13-Budapest útvonalát, de arra vonatkozóan nem áll rendelkezésre adat, hogy ezért anyagi juttatásban részesült volna, haszonszerzés érdekében járt volna el, vagy bármilyen bűncselekményt elkövetett volna.

[31] A tanúként meghallgatott külföldi állampolgárok ugyancsak nem tettek védencére terhelő vallomást, így nem állapítható meg kétséget kizáró módon, hogy védenccé irányításával rendszeres haszonszerzésre törekedve megállapodtak volna abban, hogy Magyarország területére a jogszabályi rendelkezések megszegésével, a hatóságokat megkerülve a határon érkező harmadik országbeli személyek Magyarországon történő tovább szállítását ellenérték fejében megszervezi, így ennek ítéleti tényállásból való mellőzése szükséges.

[32] A tényállás ilyen formán történő pontosításával védenccé felmentését, míg másodlagosan pedig a büntetés enyhítését indítványozta. A bűncselekmény elkövetése idején védenccé büntetlen előéletű volt, az, hogy újabb büntetőeljárás indult vele szemben, a terhére nem értékelhető. Az elsőfokú bíróság védenccé megromlott egészségi állapotát rögzítette, számtalan betegség miatt áll orvosi kezelés alatt, melyet igazolt, és emiatt jelenleg is a Berettyóújfalui BV Egészségügyi Központban kezelik.

[33] A másodfokú nyilvános ülésen a védő fellebbezését az írásbelivel azonos tartalommal tartotta fent.

[34] Terhelt3 III. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értékelte terhelt1 I. rendű vádlott vallomását tekintettel arra, hogy azt az ügy bírósági szakában visszavonta. terhelt1 I. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlott több vallomást is tett az eljárás során, melyek magukkal és a nyomozati iratokkal is ellentétesek, melyre tényállást alapítani nem lehet, így elsődlegesen a védenccé felmentését, másodlagosan

a büntetés enyhítését indítványozta arra figyelemmel, hogy védenca 65 éves, az időmúlás is esetében jelentősebb súllyal értékelendő.

[35] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését ugyancsak fenntartotta kiegészítve azzal, hogy nem került sor a III. rendű vádlott tudattartalmának a vizsgálatára, mely szerint tudomással bírt-e arról, hogy az általa szállított személyek illegálisan lépték át a határt, és úti okmánnyal nem rendelkeztek. Védencének nem kellett volna semmilyen formában meggyőződnie ezen személyek személyazonosságáról. A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy felesége súlyos és gyógyíthatatlan betegségben szenved, az ápolásában más nem tud segíteni. Hivatkozott még az Emberi Jogok Európai Bíróságának azon követelményére mely szerint az eljárásokat ésszerű időn belül kell befejezni, és ennek követelménynek ez az eljárás nem felel meg.

[36] Terhelt5 V. rendű vádlott védője az elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését a másodfokú nyilvános ülésen nem tartotta fenn, hanem arra figyelemmel, hogy védenca elhunyt, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a védencével szemben az eljárás megszüntetését indítványozta.

[37] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.565/2021/2. számú átiratában előadta, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem vétett, a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megtartotta, és a bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megfelelő mérlegelésével a tényállást megalapozottan állapította meg, így a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[38] Az indokolási kötelezettségének is széles körűen eleget tett, és kellő indokát adta annak, hogy az ítéleti tényállását II. és III. rendű, valamint V. rendű vádlottak tagadásával szemben miért az I. és VI. rendű vádlottak vallomására, valamint az ezeket erősítő tanúvallomásokra, a titkos adatszerzés eredményére és okirati bizonyítékokra alapította.

[39] A törvényszék helyesen utalt a BH2019.217. számú eseti döntésében foglaltakra, mely alapján az embercsempészség bűncselekményének megállapíthatósága szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az ország mely területén követték el, feltéve, hogy e magatartás az államhatár jogellenes elérését segíti elő. A Kúria Bfv.1323/2018/20. számú határozata szerint az embercsempészség elkövetési magatartása egy sui generis bűnsegédi magatartás, melynek elkövetője ahhoz nyújt segítséget, hogy az államhatárt a jogszabályi rendelkezések megszegésével átlépjék. Az elkövetési magatartás tehát segítségnyújtás, vagyis a törvény által a tettességé nyilvánított bűnsegély. Ezért tettesként követi el az is EBH2006.1385. elvi döntés szerint a bűncselekményt, aki az illegális határátlépők szándékának és céljának ismeretében segít az szállításban.

[40] Így alaptalanok azok a védelmi hivatkozások, melyek szerint azért nem valósult meg a bűncselekmény, mert már a terheltek csak szállították a határátlépőket.

[41] Az EBH2013.B.14. határozat szerint a határátlépésére jogosító érvényes úti okmány nélkül harmadik ország állampolgárának segítése a más tagállamból való

beutazáshoz, megvalósítja az embercsempészség bűncselekményének törvényi tényállását. A segítségnyújtás körébe tartozik az illegális határátlépők országon belüli szállítása is. E tevékenységben pedig részt vett terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlott is.

[42] A bíróság ekként okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen foglalt állást, hogy az üzletszerűség és a bűnszövetség is megállapítható. Ezt támasztja alá a rendszeresen kapcsolattartás, az, hogy kisbuszokat béreltek, Terhelt2 II. rendű vádlott pedig még kölcsönhöz is folyamodott, az illegális határátlépőkkel pedig a fuvardíjban előzetesen állapodtak meg.

[43] A bűncselekmény minősítése Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében annyiban szorul megváltoztatásra, hogy a bűncselekmény elnevezéséből az „elkövetett” szót mellőzni kell.

[44] Terhelt2 II. rendű vádlottat a Pécsi Járásbíróság 2020. január 13. napján jogerőre emelkedett ítéletével 2017. augusztus 14. és 2017. szeptember 23. között folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett embercsempészség büntette miatt fegyházbüntetésre ítélte, Terhelt3 III. rendű vádlott a Bajai Járásbíróság 2017. június 6. napján jogerős ítéletével embercsempészség büntette miatt 1 év 6 hó börtönbüntetésre ítélte, mely cselekmények nem vonhatók a folytatólagosság egységébe jelen cselekményekkel.

[45] Indítványozta a súlyosító körülményeket kiegészíteni azzal, hogy több személynek nyújtottak segítséget a vádlottak, az I. rendű vádlottat embercsempészség miatt már jogerősen elmarasztalták, Terhelt2vel szemben a jelen eljárás alatt újabb büntetőeljárás indult.

[46] A bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő valóban jelentős, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakkal szemben is elfogatóparancsot kell kibocsátani, ezért a büntetések lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget.

[47] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, Terhelt3 III. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezését helyesbítse oly módon, hogy abból az „elkövetett” szót mellőzze, a bűnösségi körülményeket pontosítsa, a vádlottak személyes adatait helyesbítse, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[48] A fellebbezés terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében az enyhítés körében, Terhelt5 V. rendű vádlott esetében pedig egyéb okból megalapozott.

[49] A másodfokú eljárásban a személyi adat és lakcímnnyilvántartás adatai, továbbá az annak alapján történt bírósági megkeresésre a Budapest Főváros X. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala által megküldött anyakönyvi kivonat alapján megállapítást nyert, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követően – 2022. január 8. napján – elhalálozott, ezért az ítéltábla a Be. 607.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét ezen vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és vele szemben a társtettesként

elkövetett embercsempészás büntette (Btk. 353.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés d) és e) pont) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[50] A további, jogorvoslattal érintett vádlottak esetében az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya.

[51] A másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Vizsgálta e körben az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[52] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat feltárta és értékelte.

[53] A bizonyítás törvényessége tekintetében mindenben egyetértett azzal az elsőbírói állásponttal, mely szerint a titkos adatszerzés eredménye az eljárási cselekmény idején hatályos 1998. évi XIX. tv. 206.§ (4) bekezdése alapján maradéktalanul felhasználható volt terhelt1 I. rendű vádlottal szemben figyelemmel arra, hogy bár azt vele szemben más büntetőeljárásban más bűncselekmény miatt engedélyezték, a Be. 201.§ (1) bekezdésének a) és b) pontjában írt feltételeket a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmény kimeríti.

[54] Ez a feltétel Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben már nem áll fent, hiszen azon eljárás, melyben az engedélyezésre sor került, őt nem érintette, nyilván ez határozta meg a vád kereteit is, és ennek folytán a bírósági eljárás keretét is, leszűkítve azt.

[55] Az ítéltábla a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó megállapításokat a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottak alapján az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja:

[56] terhelt1 I. rendű vádlott élettársi kapcsolata megszűnt, egyedülálló, nagykorú gyermekével él közös háztartásban egy önkormányzati bérlakásban, a család összjövedelme kb. 600 000 - 700.000,- Ft

[57] Az I. rendű vádlottal szemben a cselekmény elkövetését követően a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2020. május 8. napján jogerőre emelkedett 8.Bpk.447/2020/2. számú végzésével garázdaság büntette miatt 150.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki.

[58] Terhelt2 II. rendű vádlottat a Büntetésvégrehajtás Egészségügyi Központjában kezelik, az elsőfokú ítéletben írtakon felül érszűkület és érműtétet követő elfertőződés, fekélyesedés miatt is kezelés alatt áll. Szív-műtétje utáni rehabilitációra szorul. A nyaki erek szűkülete miatt további műtéti beavatkozás is szükséges lehet.

[59] Terhelt3 III. rendű vádlott az cég4 alkalmazásában helyszínbiztosítóként dolgozik, havi 250.000 Ft nettó jövedelemmel, ezen felül 44.000 Ft nyugdíjban részesül, melyet 15.000 Ft levonás terhel. Betegsége nincs, de beteg felesége ápolásáról gondoskodik.

[60] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, ugyanis a tényállást részben hiányosan állapította meg, valamint tényből tényre helytelenül következtetett.

[61] E részbeni megalapozatlanság azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt az alábbiak szerint:

[62] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [19] bekezdéséből a terhelt1 I. rendű vádlott irányító szerepére történő utalást, míg a [22] bekezdésből az „irányításával és” szövegrészt mellőzi.

[63] A tényállás [34] bekezdését – a titkos adatszerzés anyaga alapján, az elsőfokú ítélet indokolása [96]-[98] bekezdésében írtak szerint – kiegészíti azzal, hogy: „terhelt1 I. rendű vádlott 2015. szeptember 17. napján telefonon beszélt egy becenév3 nevű emberrel arról, hogy az embercsempésztést helység7 és helység8 felé kellene folytatni. Ebben megállapodtak. Rögzítették, hogy a becenév3 nevű férfi tud olyan kapcsolatot biztosítani, aki beengedi menekülteket fuvarozókat helység8ba, a szállítás megszervezését pedig terhelt1 vállalta.

[64] A [35] bekezdést – a titkos adatszerzés anyaga alapján, az elsőfokú ítélet indokolása [96]-[98] bekezdésében írtak szerint – azzal egészíti ki, hogy terhelt1 I. rendű vádlott az tanú3 nevű személlyel arról beszélt, hogy helység10ben kellene folytatni az embercsempésztéssel kapcsolatos tevékenységük megbeszélését, majd pedig 2015. október 7. napján „becenév6” és „becenév7” nevű személyekkel arról beszélt, hogy olyan személyt kéne szerezni, aki arabul beszél.

[65] A fentiekkel pontosított, illetve kiegészített tényállást már mentes a hibáktól és hiányosságoktól, így a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján a felülbírálat alapját képezte.

[66] Az elsőfokú bíróság indokoltan fogadta el terhelt1 I. rendű vádlottnak a nyomozás során 2017. február 1-jén tett folytatólagos gyanúsítotti vallomását.

[67] Ezt a vallomását ugyanis alátámasztják a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is, így a titkos adatszerzés eredménye, a rendőri intézkedésekről készült jelentések, Terhelt4 IV. rendű vádlott vallomása, valamint a kihallgatott határátlépő tanúk vallomása is. Másik oldalról megvizsgálva ezt a vallomást nem cáfolja semmilyen elfogadható bizonyíték, ellenétben Terhelt2 II. rendű vádlott vallomásával, melyet cáfol valamennyi fentebb felsorolt bizonyíték, és az a körülmény is, hogy azt maga sem vitatta, hogy leutaztak helység2re, de azt, hogy pusztán csak körülnézni szeretett volna, cáfolja az az ügymenet is, mely szerint Terhelt2 nem csak maga bérelt gépjárművet, de a nem általa bérelt gépjárműveknél is szerepel a bérbeadó számítógépes nyilvántartásában tanú3 tanú vallomása és az Excel tábla adatai

szerint, miközben Terhelt4 és Terhelt6 személye is hozzá köthető, mint ahogy a gépkocsit bérlő tanú8 személye is.

[68] Terhelt4 IV. rendű vádlott ugyancsak önmagát és vádlott-társait is terhelő vallomásokot tett, amikor elismerte, hogy Terhelt5 V. rendű vádlottal abból a célból utaztak le helység2re, hogy onnan migránsokat szállítsanak Budapestre, melyért anyagi ellenszolgáltatást is kaptak, és azt is elmondta, hogy tudomása szerint a gépkocsi a család barátja, Terhelt2 tulajdonában van

[69] terhelt1 I. rendű vádlottnak a Terhelt3 III. rendű vádlottat terhelő vallomását alátámasztja az a körülmény, mely szerint túl azon, hogy Terhelt3 maga is vezette az illegális határátlépőket szállító gépkocsit, más alkalommal maga is bérelt gépkocsit embercsempészés céljából (tényállás 3. pontja), és őt részben terheli Terhelt6 VI. rendű vádlott vallomása is.

[70] terhelt1 I. rendű vádlott vallomását ugyancsak alátámasztja tanú1 tanú vallomása is.

[71] Nem értett egyet az ítéltábla azzal a védői érveléssel, mely szerint a külföldi tanúk vallomása kritikával kezelendő lenne. A tanúk illegális határátlépésről számoltak be, és azt is elmondták, hogy 200 euro fuvardíj fejében vitték volna őket el, melyből 100 eurot előre kellett kifizetni annak, aki a helyszínen a fuvarintézte, a második részlet pedig a sofőrnek járt volna a célállomáson. Ezt pedig alátámasztja a titkos adatszerzés eredménye, amelyben a fuvardíjról is szó esik, annak összege megfelel a tanúvallomásoknak.

[72] Arra a védői hivatkozásra reflektálva, hogy nem kellett vádlottnak tudnia, hogy az általuk szállított személyek illegálisan tartózkodnak az ország területén, fontos kiemelni terhelt1nek azt a nyilatkozatát, amely szerint kifejezetten ezen illegális határátlépők fuvarozása céljából bérelték ki a gépkocsikat, és utaztak le a határra, ahol ezen személyek utaztatását már egy általa megnevezett személy szervezte. Ezen vallomás és a fent hivatkozottak alapján Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak is tudták, hogy illegális határsértőkről van szó, hiszen éppen ezen kiszolgáltatott személyek kihasználásában látták az üzletet, ezért érte meg anyagi eszközöket investálni, gépkocsikat bérelni.

[73] A fuvardíj nagyságából is ez erősíthető meg, hiszen amennyiben ezek a személyek legálisan ékezték volna az országba, akkor nyilván egy olyan járművet vesznek igénybe a határátlépéshez, mellyel tovább is tudnak utazni, ha pedig legálisan tartózkodtak volna az ország területén akkor lehetőségük lett volna lényegesen kedvezőbb áron a közösségi közlekedést igénybe venni, és nem állt volna érdekükben közel tízszeres áron a vádlottakkal utazni.

[74] Az, hogy a vádlottak ilyen összegű fuvardíjat kértek, és terhelt1 I. rendű vádlott vallomása szerint neki napi 450.000 Ft jövedelme származott ebből a tevékenységből, messze túlmutat a humanitárius, pro bono segítségnyújtáson, ellenben maradéktalanul kimeríti a haszonszerzésre törekvés kereteit.

[75] A külföldi állampolgárok a nyomozás során elmondták, hogy olyan országokba kívántak tovább utazni, melyek nem szomszédosak Magyarországgal, de erről a vádlottaknak valóban már nem kellett tudniuk, így az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlottakra legkedvezőbben azt, hogy csak egy államhatár átlépéshez nyújtottak segítséget.

[76] Az elsőfokú bíróság a kezdeményező és irányító szerepet Terhelt2nak tulajdonítja, amit alátámaszt az a körülmény, hogy ő szervezte a gépkocsik bérletét, szerezte a közreműködő személyeket és anyagi eszközöket is szolgáltatott. Az e körben az elsőfokú ítélet [115]-[116] bekezdésében írtakkal az ítéltábla egyetértett, a tényállásban szereplő ezzel ellentétes megállapításokat mellőzte. terhelt1 éppen ezért nem a baráti viszony miatt számolt be részletesen a jelen ügyben is érintett többi vádlott, valamint név12 és név13 tevékenységéről, és a velük szemben fogatosított rendőri intézkedésről.

[77] Fontos megjegyezni viszont, hogy az irányítói elkövetői alakzat külön szankcionálása csak a 2015. szeptember 15-én hatályba lépett módosítással vált lehetővé, így az azt megelőzően elkövetett cselekmények tekintetében Terhelt2 II. rendű vádlott esetében az irányító szerep megállapítása nem jár súlyosabb minősítéssel, ahogyan – a tettazonosság sérelmének hiányában – a vádelv sérelmével sem.

[78] A fentiek alapján tehát az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is alapvetően törvényes azzal, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott esetében nyilvánvaló elírás folytán nem tartalmazza a rendelkező rész a folytatólagosan megjelölést, noha az indokolásból is ez a minősítés tűnik ki. A folytatólagosság körében az ítéltábla alább még reflektál a védői hivatkozásokra.

[79] Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban, hogy a II. és III. rendű vádlottak esetében az elkövetéskor hatályos jogszabály alapján a cselekmény lényegesen enyhébben bírálendő el, így a Btk. 2.§-ában írt főszabálytól történő eltérésre nincs lehetőség.

[80] terhelt1 I. rendű vádlott esetében viszont az elkövetési idő a 2015. szeptember 15-én hatályba lépett Btk. módosítást követően is tart, így esetében értelemszerűen korábbi anyagi jogi szabály alkalmazása nem jöhetett szóba.

[81] Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a vádlottak a bűncselekményt bünszövetségben és üzletszerűen követték el. Az üzletszerűség körében már rámutatott, hogy a fuvardíj és a terhelt1 I. rendű vádlott vallomásából kitűnő haszon egyértelműen megalapozza a rendszeres haszonszerzésre törekvést, a vádlottak több alkalommal vettek részt a cselekményben, gépkocsikat béreltek, Terhelt2 anyagi befektetést eszközölt. Terhelt3 III. rendű vádlott is a már kifejtettek szerint a megállapított tényállás szerint két alkalommal vett részt a cselekményben. A bünszövetségben való elkövetést alátámasztja még a terhelt1 I. rendű vádlott vallomásából, a titkos adatszerzés anyagából kitűnő szervezettség, ugyancsak a rendszeres gépkocsibérlés, rendszeres ingázás Budapest-helység13-Budapest útvonalon, ugyanazon személyek visszatérő közreműködése adott esetben bérlőként vagy sofőrként is.

[82] Az embercsempészség rendbelisége az átlépni kívánt határok számához igazodik, e körben megjegyzi az ítéltábla, hogy a BH2019. 217. eseti döntésben írt jogértelmezés

szerint az embercsempészség büntette a segítség nyújtásával befejezetté válik, így annak már nincs jelentősége, hogy azon személy, aki a segítséget kapta, a határt ténylegesen átlépi-e, vagy azt megkísérli-e, másfelől az EBH2013. B.14. által kifejtettek szerint aki érvényes, államhatár átlépésére jogosító úti okmánnyal nem rendelkező, harmadik országbeli állampolgárnak segítséget nyújt más schengeni tagállamba való beutazáshoz, attól függetlenül elköveti az embercsempészség büntettét, hogy ezen a „belső” határon van-e határellenőrzés.

[83] Így tehát a vádlottak cselekménye maradéktalanul tényállásszerű.

[84] Törvényes a folytatólagosság megállapítása is a védői érvelés ellenére is. A BH2008. 319. számú eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság rámutatott, hogy az embercsempészség büntetténél a folytatólagos elkövetés - az egyéb törvényi feltételek fennállása esetén - az „azonos sértett sérelmére” elkövetés hiányában is megállapítható. A folytatólagosság törvényi egységébe az azonos törvényi tényállásba ütköző, rövid időn belül, egységes akarat-elhatározással ismétlődően megvalósított magatartások tartoznak, s ez megállapítható mindazon bűncselekmények esetében is, melyeknek sértettje nincs. Azon kritériumnak, amely szerint a folytatólagosság azonos sértett esetén állapítható meg, - csupán a természetes vagy jogi személy sérelmére megvalósított cselekmények esetén van jelentősége. Más cselekményeknél (pl. garázdaság vétsége, ittas járművezetés vétsége, szeméremsértés vétsége, magán- és közokirat-hamisítás stb.) azonban a folytatólagosság (az egyéb törvényi feltételek megléte mellett) természetesen sértett hiányában is megállapítható. A 4/2004. BJE határozat II. pontja szerint az „azonos sértett sérelmére” törekvő elkövetés, mint a folytatólagosság ismérve figyelmen kívül marad az olyan bűncselekményeknél, amelyeknek nincs passzív alanya.

[85] Az I. rendű vádlott védőjének a végszükségre tett hivatkozása kapcsán az ítéltábla az alábbiakra mutat rá az EBH2001. 391. eseti döntésben kifejtettek alapján: Tény, hogy az a körülmény, hogy a terheltek „vagyonai hasznoszerzés végett” nyújtottak segítséget tiltott határátlépőknek, önmagában még nem zárja ki a végszükség megállapítását. Azonban az illegális határátlépők nemzetisége - következésképpen a veszélyeztetettségük is - a terheltek számára közömbös volt – jelen ügyben épp a védők hivatkoztak arra, hogy nem várható el a vádlottaktól, hogy ellenőrizték a személyazonosságot - erről, mielőtt az államhatár térségébe utaztak volna, meg sem győződtek. Az általuk szállított személyeket a határ illegális átlépését követően, ekként már Magyarország területén vették át, s itt az ő életüket, testi épségüket már semmiféle veszély nem fenyegette.

[86] Másrészt a végszükség jogi kategória. Nem azonosítható a vészhelyzetben lévők részére erkölcsileg általánosan kötelező segítségnyújtási kötelezettséggel.

[87] Hozzáteszi még az ítéltábla, hogy a hivatkozott EBH tényállása a volt Jugoszlávia területéről az akkor ott dúló háború elől menekülő személyekkel összefüggésben elkövetett bűncselekményre vonatkozott. Jelen ügyben még inkább kizárja a végszükség megállapítását az a körülmény, hogy az illegális határátlépők hazája, ahonnan a háború elől menekülnek, Magyarországgal nem szomszédos, nem Magyarország az első biztonságos ország, így a végszükség emiatt sem merülhet fel.

[88] Ugyancsak a védői hivatkozás kapcsán említi meg az ítéltábla, hogy a Kúria arra is rámutatott, hogy nem mentesülhet a büntetőjogi felelősség alól az a személytaxi-szolgáltatást nyújtó személy, aki a személygépkocsival díj ellenében végzett közúti személyszállításról szóló 176/2015. (VII. 7.) Korm. rendelet 20. § (1) bekezdése szerinti szerződéskötési kötelezettségre hivatkozással szállít - általa tudottan a határon meg nem engedett módon átlépő - személyeket az államhatártól az országba belseje felé. A hivatkozott rendelet ugyanis kifejezett, a büntetőjog-ellenesség kizárását eredményező felhatalmazást nem ad a határt meg nem engedett módon átlépő személyek szállítására. Ilyen helyzetben a személytaxi-szolgáltatást nyújtó személynek a Btk. rendelkezésére figyelemmel a szállítást meg kell tagadnia akkor is, ha a rendelet ilyen megtagadási okot nem nevesít.

[89] A fentiek alapján tehát az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés a III. rendű vádlottat érintő folytatólágosság körében tett pontosítással törvényes.

[90] Az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket.

[91] A másodfokú bíróság ezt annyiban egészíti ki Terhelt3 III. rendű vádlott esetében, hogy a megromlott egészségi állapota már nem értékelhető a javára, hiszen az akkor hivatkozott műtét megtörtént, és elmondása szerint, további betegsége nincs.

[92] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlás viszont valamennyi vádlott javára értékelendő.

[93] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok valamennyi vádlott esetében szabadságvesztéssel érhetők el, továbbá a pénzbüntetés kiszabásának a feltételei is fennállnak.

[94] terhelt1 I. rendű vádlott előélete terhelt, már korábban is embercsempészség miatt elítélte a bíróság, a többszörös visszaesői minőségét túlmenően is büntetett előéletű, így esetében kizárólag a további időmúlásra figyelemmel látott alapot a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamának az enyhítésére.

[95] Terhelt2 II. rendű vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, de nem hagyható figyelmen kívül, hogy miután a jelen cselekmény elkövetése miatt ellene büntetőeljárás indult, újból embercsempészséget követett el, melyért a bíróság időközben jogerősen elítélte.

[96] Arra tekintettel, hogy a bűncselekmény elkövetésében a kezdeményező szerep Terhelt2 II. rendű vádlotté, a belső arányosságra is figyelemmel a középértéknek megfelelő tartamú szabadságvesztés még a javára értékelt további időmúlás és egészségi állapota szerint sem eltúlzott.

[97] Terhelt3 III. rendű vádlott bár büntetlen előéletű volt, de a terhére értékelendő, hogy az eljárás megindulása után ugyancsak Terhelt2hoz hasonlóan újabb embercsempészsézt

követett el, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a cselekmény elkövetésében jóval kisebb szerepet töltött be, ezért esetében a bíróság úgy ítélte meg, hogy az időmúlásra is figyelemmel a büntetési célok tényleges szabadságelvönás nélkül is elérhetők, ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette annak tartama érintetlenül hagyása mellett. A közügyektől eltiltást így mellőzte.

[98] Az ítéltábla feltüntette terhelt1 I. rendű vádlott új lakcímét, feltüntette Terhelt2 II. rendű vádlott korábbi nevét, pontosította a születési idejét, feltüntette a tényleges tartózkodási helyét, ugyancsak feltüntette Terhelt3 III. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét és kézbesítési címét, a személyazonosító igazolványának a számát is. A kihirdetett ítélettel és az elsőfokú bíróság szóbeli és írásbeli indokolásával összhangban helyesbítette továbbá az ítéltábla a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának hiányos megjelölésével kapcsolatos, a rendelkező részben található nyilvánvaló elírást.

[99] terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott, de jelen ítélettel el nem rendelt korábbi felfüggesztett szabadságvesztésnek a próbaideje a Btk. 86.§ (2) bekezdése alapján jelen szabadságvesztés tartanával meghosszabbodik.

[100] Terhelt5 V. rendű vádlottól lefoglalt, mobiltelefon és SIM kártya megsemmisítését rendelte el a Be. 320.§ (2) bekezdése alapján, és megállapította, hogy a vonatkozásában felmerült bűnügyi költséget a Be. 576.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[101] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[102] Tekintettel arra, hogy már fellebbezés terhelt1 I. rendű vádlott és Terhelt3 III. rendű vádlott esetében eredményre vezetett, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja és a Be. 576.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az állam viseli.

[103] A másodfokú bíróság ítéletének Terhelt5 V. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezésével szemben a Be. 615.§ (2) bekezdés b) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

[104] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. március 2.

Dr. Szalai Géza s.k.

Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.

Dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.137/2019/94. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.246/2021/32. számú ítéletében írt változtatásokkal terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában 2022. március 2. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

A Fővárosi Törvényszék 14.B.137/2019/94. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.246/2021/32. számú ítéletével Terhelt5 V.r. vádlott tekintetében 2022. április 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. április 22.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül: